

דף פט.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט ה"ב

וּבְכַמָּה שָׁמֵן שׁ הוּא עוֹשֶׂה הַשְּׁלֵשִׁים חֲלוֹת. בַּחֲצֵי לֹג שָׁמֵן. וְשַׁעוֹר זֶה הֶלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי. רְבִיעִית מִמֶּנּוּ לְרְבוּכָה. וְשְׁמִינִית לְחֲלוֹת. וְשְׁמִינִית לְרִקִּיקִין:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' נזירות פ"ח ה"א

תְּגַלַּחַת הַטְּהָרָה כִּיצַד הִיא. ת פֶּשֶׁיגְמָר הַנְּזִיר יָמֵי נְזִירוֹתוֹ מִבֵּיא שְׁלֹשׁ בְּהֵמוֹת כֶּבֶשׂ לְעוֹלָה וְכִבְשָׁה לְחֻטָּאת וְאֵיל לְשִׁלְמִים. הֵבִיא שְׁלֹשֶׁתָן וְלֹא פִירַשׁ. הָרְאוּיָה לְחֻטָּאת תִּקְרַב חֻטָּאת וְהָרְאוּיָה לְשִׁלְמִים וְהָרְאוּיָה לְעוֹלָה עוֹלָה. וּמִבֵּיא עִם אֵיל הַשְּׁלָמִים שְׁשָׁה עֶשְׂרוֹנוֹת וְשָׁנֵי

ש. כסף משנה: (יט-כ) וכיצד היא המורבכת וכו'. בת"כ מורבכת מלמד שנעשית ברותחין כל צרכה. ומ"ש ואופה אותה מעט ואחר כך קולה אותה בשמן. יתבאר בפרק י"ג גבי חביתי כ"ג: וכמה שמן הוא עושה וכו' עד לרקיקין. משנה וברייתא בפ' שתי מדות (דף פ"ח פ"ט):

ת. כסף משנה: תגלחת הטהרה כיצד וכו' מביא ג' בהמות כבש לעולה וכו'. מפורש בתורה. ומ"ש הביא שלשתן ולא פירש וכו'. משנה פרק ג' מינים (דף מ"ה): ומביא עם איל השלמים ששה עשרונות ושני שלישי עשרון סולת וכו'. משנה בפ' התודה (מנחות ע"ח) הנזירות היתה באה שתי ידות במצה של תודה חלות ורקיקין ואין בה רבוכה (נמצא) עשרה קבין ירושלמיות שהן ו' עשרונות ועודיין כלומר ו' עשרונות ב' שלישים. ומ"ש שמביא אותה עם איל השלמים. מפורש בתורה ואת האיל יעשה זבח שלמים. ומ"ש י' חלות מצות ועשרה רקיקי מצות. שם במשנה (דף ע"ז) והקריב ממנו אחד מכל קרבן אחד שלא יטול פרוס מכל קרבן שיהו כל הקרבנות שוים ופירש רבינו שיהיו עשר מכל מין. ומ"ש ומושח העשרים רביעית ושיעור זה הל"מ. משנה ר"פ שתי מדות (מנחות פ"ח) רביעית מה היתה משמשת רביעית שמן לנזיר וברייתא (דף פ"ט) רביעית שמן לנזיר הל"מ: ומביא העשרים בכלי אחד. מפורש בכתוב על סל המצות:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁלִישֵׁי עֶשְׂרוֹן סֵלֹת. אוֹפָה מֵהֵן עֶשְׂרִים חֲלָה עֶשֶׂר חֲלוֹת
מִצּוֹת וְעֶשְׂרֵה רְקִיקֵי מִצּוֹת. וּמוֹשֵׁחַ הָעֶשְׂרִים בְּרִבְעֵית
שָׁמֶן. וְשַׁעוֹר זֶה הֶלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. וּמֵבִיא הָעֶשְׂרִים
בְּכֹלֵי אֶחָד:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הכ"ג

וְכִיצַד הוּא הֶלְחָם הַבָּא עִם אֵיל נְזִיר * . לוֹקַח שֵׁשֶׁה
עֶשְׂרוֹנוֹת וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עֶשְׂרוֹן וְעוֹשֶׂה מֵהֵן עֶשְׂרִים חֲלוֹת
שָׁוֹת וְהַכֹּל מִצָּה. עֶשְׂרֵה רְקִיקִין מְשׁוּחִין בְּשָׁמֶן. וְעֶשֶׂר
חֲלוֹת לוֹתֵת הַסֵּלֹת שְׁלֵהֵן בְּשָׁמֶן. וְהַכֹּל מֵאִפֶּה תַנּוּר וְשָׁמֶן
שְׁלֵהֵן רִבְעֵית. וְשַׁעוֹר זֶה הֶלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. וְהַכֹּהֵן
לוֹקַח מֵהֵן שְׁתֵּי חֲלוֹת אַחַת מִכָּל מִין:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' איפורי ביאה פ"ו ה"ג

וְכֵן כָּל דָּם שֶׁתִּרְאֶה בְּתוֹךְ הַיָּמִים שְׁבִין וְסֵת נְדָה לְוֹסֵת
נְדָה הָרִי הוּא דָם זִיבָה. וְהֶלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי שְׁאִין בֵּין
זְמַן נְדָה לְזְמַן נְדָה אֶלָּא אַחַד עֶשֶׂר יוֹם בְּלִבָּד:

א. כסף משנה: וכיצד הוא הלחם הבא עם איל נזיר וכו'. משנה בפרק התודה (דף ע"ח).
ומ"ש ריקין משוחין בשמן ועשר חלות לותת הסלת שלהן בשמן. מפורש בתורה. ומ"ש
והכל מאפה תנור. מפורש בפ' ויקרא שהחלות והרקיקין הם מאפה תנור. ומ"ש ושמן שלהן
רביעית. משנה בפרק שתי מדות (דף פ"ח). ומ"ש ושיעור זה הלמ"מ. פרק ג' מינים (דף
ל"ח) ופ' שתי מדות (פ"ט). ומ"ש והכהן לוקח שתי חלות מכל מין. מפורש בתורה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ה

כָּל הַמִּנְחֹת הַקְּרִיבוֹת לְגִבֵּי הַמִּזְבֵּחַ - אֵין כָּל אַחַת מֵהֶן פְּחוּתָהּ מֵעֶשְׂרוֹן. וּמַעֲוֹטוֹ מְעַכֵּב אֶת כָּלוּ. וְחֲמֵשׁ מִנְחֹת הַבָּאוֹת בְּנֶדֶר וּבְנִדְבָה יֵשׁ לוֹ לְהִתְנַדֵּב וּלְנִדֹּר מֵהֶן כָּל מֵה שְׂיִרְצָה אֶפְלוֹ אֶלֶף עֶשְׂרוֹן. אֲבָל מִנְחַת הָעֹמֵר וּמִנְחַת חוּטָא וּמִנְחַת קִנְאוֹת וּמִנְחַת חֲנוּף וְהַחֲבִיתִין כָּל אַחַת מֵהֶן עֶשְׂרוֹן אֶחָד לֹא פְּחוּת וְלֹא יִתֵּר:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז הי"ד

נֶדֶר חֲמֵשָׁה לֹוּגִין אוֹמְרִין לוֹ הַשְּׁלֵם שְׁשָׁה - שְׁהָרִי קִבְעֵן לְקִרְבָּן. אֲבָל אִם נֶדֶר לֹוּג אוֹ שְׁנַיִם פְּטוֹר שְׁהָרִי אֵינֶן רְאוּיִין כָּלֵל לֹא הֵן וְלֹא מְקַצְתָּן. וְאֵין מִתְנַדְּבִין וְלֹא נוֹדְרִין פְּחוּת מִלֹּוּג שְׁמֹן. שְׂאִין לָךְ מִנְחָה פְּחוּתָהּ מֵעֶשְׂרוֹן וְהִיא צְרִיכָה לֹוּג אֶחָד שְׁמֹן:

ב. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח וכו'. בהקומץ רבה (דף כ"ה) תנן העשרון מיעוטו מעכב את רובו ופירש"י שאם חסר כל שהוא פסול. ומ"ש וחמש מנחות הבאות בנדר ונדבה יש לו להתנדב ולנדור מהם כל מה שירצה וכו'. פשוט הוא. ומה שכתב אבל מנחת העומר ומנחת חוטא וכו' לא פחות ולא יתר. בס"פ אלו מנחות (דף ע"ז:) ת"ר כל המנחות שריבה במדת עשרונן או שמיעט במדת עשרונן פסולות, וע"כ לומר דכל המנחות הבאות שלא בנדר ונדבה קאמר:

ג. כסף משנה: ומ"ש נדר ה' לוגין אומרים לו השלם ששה וכו'. בס"פ המנחות (דף ק"ד) איבעיא להו יש קבע לנסכים או אין קבע לנסכים ה"ד כגון דאייתי חמשה אי אמרת אין קבע לנסכים משיך ומקריב ארבעה מינייהו דחזי לאיל ואידך הוי נדבה ומשמע התם דבעיין לא איפשיטא ופסקה רבינו לחומרא. ומ"ש אבל אם נדר לוג או ב' פטור. הכי משמע שם בברייתא דקתני שמתנדבין [נסכים וכמה] שלשה לוגין וכו' יכול יפחות ת"ל ככה: ואין מתנדבים ולא נודרים פחות מלוג שמן וכו'. מפורש בגמרא אצל דין שיבא בסמוך ואליאב דתנא קמא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

דף פט:

עין משפט א. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י ה"ט"ו

**וְלַעֲוֹלָם אֵין מְעַרְבִין נְסָכִים. י אֶלָּא נְסָכֵי הַפְּרִים לְבָדָם
וְנְסָכֵי הָאֵילִים לְבָדָם וְנְסָכֵי פְּכָשִׁים לְבָדָם. בֵּין בְּקָרְבָּנוֹת
צְבוּר בֵּין בְּקָרְבָּנוֹת יָחִיד:**

ד. כסף משנה: ומ"ש ולעולם אין מערבים נסכים וכו'. בפרק שתי מדות (דף פ"ט) תנן מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור של יום בשל אמש אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו כשרים אם עד שלא בלל פסול ובגמרא ורמינהי והקטירו שלא יערב חלבים בחלבים אר"י אם נתערבו קאמר א"ה ואין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים ואפילו נתערבו נמי לא והא מדקתני סיפא בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו כשרים מכלל דרישא לכתחילה קאמר אמר אביי ה"ק מערבין יינן אם נתערבה סלתן ושמןן ויינן לכתחלה לא והתניא בד"א בסלת ושמן אבל יין מערבים אלא אמר אביי ה"ק היכא דהוקטר סלתן ושמןן מערבין יין לכתחילה היכא דלא הוקטר אם נתערב סולתן ושמןן מערבין נמי יינן ואם לאו אין מערבין דילמא אתי לערובי סלת ושמן לכתחלה. ופירש"י מערבין נסכי פרים האי מיין ושמן קאמר וה"ק מערבין יין נסכי פרים ביין נסכי אילים ואע"ג דלפר אית ליה ג' עשרון סלת וחצי ההין יין ושמן ולאיל שני עשרון סלת ושלישית ההין יין וכן שמן אעפ"כ מערבין זה בזה משום דשניהן בלילתן שוה דלתרווייהו איכא שני לוגין לעשרון דבאיל כתיב שלישית ההין לאיל דהיינו ארבעה לוגין והוא הדין לשמן וכתיב שלשה עשרונים לפר דהיינו שני לוגין לעשרון וכיון דבלילתן שוה מש"ה מערבין נסכיהם ומערבין נמי נסכי כבשים בנסכי כבשים כגון בנסכי מוספין משום דתרווייהו בלילתן רכה דבשניהם יש שלשה לוגין שמן לעשרון וכו'. אבל אין מערבין וכו' משום דהללו בלילתם רכה והללו בלילתן עבה. בללן לנסכי פרים בפני עצמן ולנסכי כבשים בפני עצמן ושוב נתערבו כשרים ואם נתערבו עד שלא בלל פסולה. שלא יערב חלבים הכי נמי לא יערב נסכים. אמר ר' יוחנן לא תימא מערבין לכתחלה אלא אם נתערבו קאמר והא דקתני והקטיר שלא יערב לכתחלה מיירי. א"ה דקתני במתני' אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים דאפילו נתערבו דיעבד נמי לא והא מדקתני סיפא נתערבו כשרות דהיינו דיעבד מכלל דרישא אין מערבין לכתחלה וה"ה רישא דרישא נמי מערבין לכתחלה והדרא קושיא לדוכתיה שלא יערב חלבים בחלבים. אמר אביי ודאי רישא דמתני' דתני מערבין לכתחלה היא ולא תיקשי לך ונתערבו נסכים דמתני' ביינן קא מיירי וה"ק מערבין יינן של נסכים פרים ואילים לכתחלה אם נתערב כבר סלתן בשמןן מאליהן הואיל והתחיל לערב ליכא משום לא יערב חלבים והא דתני אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים אפילו היכא

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י הי"ז

**מְנַחֲתֵי שֶׁל נְסֻכִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ זֶה בְּזֶה אַחֲרֵי שֶׁנִּבְלַל כָּל מִין
וּמִין בְּפָנָיו עֲצָמוֹ כְּשֵׁרוֹת:**

דנתערב סלתן ושמנן. ויין לכתחילה לא אפילו דכבשים ופרים אם לא נתערב סלתן ושמנן והא תניא במה דברים אמורים דאין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים בסלת ושמנן אבל יין מערבין לכתחילה בין נתערב סלתן ושמנן בין לא נתערב אלא אמר אביי היכא דהוקטר כבר סלתן ושמנן של פרים ואילים כמצותן מערב יין לכתחילה דליכא למיחש דילמא אתי לערובי סלתן ושמנן דבני הקטרה נינהו ואיכא משום והקטירו שלא יערב חלבים בחלבים שהרי כבר מעורבין ועומדין ואם לאו דלא הוקטר סלתן ושמנן אין מערבין דחיישינן דילמא אתי לאיערובי סלת ושמנן לכתחילה דאסור שלא יערב חלבים בחלבים והא דקתני ברישא אבל יין מערבין היינו אם הוקטר סלתן ושמנן והא דקתני מציעתא דמתניתין אבל אין מערבין היינו בשלא נתערב סלתן ושמנן עכ"ל. נמצא דאין מערבין חלבים בחלבים ולא סלתן ושמנן מדינא דכתיב והקטירו ויין ביין אין מערבין לכתחילה משום גזירה וסלתן ושמנן לעולם אין מערבין אלו עם אלו ואם בללו אלו בפ"ע ואלו בפ"ע ואח"כ נתערבו כשרים אם עד שלא בללו פסל ויין אם הוקטר שמנן ויין מערבין יין לכתחילה ואם לא הוקטרו אם נתערב סלתן ושמנן מערבין נמי יין לכתחילה ואם לאו אין מערבין. ומדכתב רש"י והא דקתני מציעתא דמתני' אבל אין מערבין היינו בשלא נתערבו סלתן ושמנן משמע בהדיא דהא דתנן מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים נמי ביין היא שנוייה וכן פירשה רבינו גם בפירוש המשנה אלא שרש"י מפרש דמיירי בשלא נתערבו ורבינו מפרש לה בשנתערבו. ועל פירש"י קשה לי דאי כשלא נתערבו מיירי מאי איריא נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים אפילו נסכי כבשים בנסכי כבשים נמי אין מערבין יין משום גזירה. לכן נ"ל למחוק ברש"י תיבת בשלא ולגרוס והא דקתני מציעתא דמתני' אבל אין מערבין היינו אפילו נתערבו סלתן ושמנן ומה שפירש"י במתניתין בנסכי סלת ושמנן הוא למאי דקס"ד ולפ"ז הא דקתני אם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן וכו' מילתא באפי נפשה היא דהא לא קאי איין דאיירי ביה ברישא אלא אסלת ושמנן ומשמע דאכולהו קאי אפילו לנסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים דכיון דטעמא משום דכתיב והקטירו בהני נמי איכא משום והקטירו. וא"ת א"כ דמערבין ואין מערבין דקתני רישא ביין מיירי מ"ש הני מהני וי"ל דכיון דנסכי כבשים אינם שוים לנסכי פרים ואילים מחמירין בהו טפי שאפילו נתערבו סלתן ושמנן אין מערבין יין כל זמן שלא הוקטרו סלתן ושמנן. וע"פ הדברים האלה נתבאר דברי רבינו עד סוף הפרק, אלא שאצל מ"ש וכשמערב נסכי פרים ביין נסכי אילים נראה שצריך להגיה ולכתוב וכשמערב מערב יין נסכי פרים ביין נסכי אילים יין נסכי כבשים ביין נסכי כבשים: סליקו להו הלכות תמידין ומוספין בס"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב ה"ה

אלו הן הנסכים בין לעולה בין לשלמים פשעור הזה
 לכל אחד ואחד שנאמר 'כמספר אשר תעשו ככה תעשו
 לאחד כמספרם'. אין מוסיפין על השעורין האלו ואין
 גורעין מהן. ואם גרע או הוסיף כל שהוא פסול. חוץ
 מכבש העולה שמקריבין ביום הנפת העומר שהנסכים
 שלו שני עשרונים בלול בשלישית ההין שמן. אף על
 פי שנכפלה סלתו לא נכפלו יינו אלא יין לנסך רביעית
 ההין:

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י ה"ז

וכל החלבים של קרבנות בין קרבנות צבור בין קרבנות
 יחיד אין מערבין אותן זה בזה אלא מקטירין אימורי כל

ה. כסף משנה: אין מוסיפין על השיעורים האלו וכו'. בפ"ק דמנחות תנן ריבה שמנה
 וחסר שמנה וכו' פסולה ואמרי' בפ' המנחות והנסכים ובספרי שהטעם מדכתיב
 בנסכים ככה וא"כ ה"ה ליין. ובתוספתא רפ"ח דמנחות כל המנחות שריבה מדת חלות או
 שחיסר מדת חלות או שהיתה מדה חסרה מחבירתה או יתירה מחבירתה הרי אלו פסולות
 ומשמע דכללא הוא בין ליין בין לשמן: ומ"ש חוץ מכבש העולה וכו'. משנה בפרק שתי
 מדות (דף פ"ט): הכבש הבא עם העומר אע"פ שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולים
 ובגמרא בברייתא יכול כשם שמנחתו כפולה כך יינו כפול ת"ל ונסכו יין רביעית ההין יכול
 לא יהא יינו כפול שאינו נבלל עם מנחתו אבל יהא שמנו כפול שנבלל עם מנחתו ת"ל
 ונסכה כל נסכין לא יהו אלא רביעית מאי תלמודא אמר ר' אלעזר כתיב ונסכה וקרינן ונסכו
 כיצד נסכה דמנחה כנסכו דיינן מה יין רביעית אף שמן נמי רביעית. ונראה שיש חסרון
 בלשון רבינו וצריך להגיה ולכתוב לא נכפל יינו ושמנו כי השמן הוא עיקר החידוש שהוא
 נלמד מדרשא. ועל מה שכתב רבינו חוץ מכבש העולה שמקריבין ביום הנפת העומר שהנסכים
 שלו שני עשרונים בלול בשלישית ההין שמן. כתב הראב"ד זה שיבוש ובהדיא גרסינן במנחות
 וכו'. ונראה ודאי שיש טעות סופר בדברי רבינו וצריך להגיה ולכתוב ברביעית ההין שמן:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

קָרְבָן וְקָרְבָן בְּפָנַי עֲצָמוֹ. וְאִם נִתְעַרְבוּ מִקְטִיר הַכֹּל
כְּאַחַד:

הרמב"ם הל' קרבן פסח פ"א ה"ו

דָּם הַפֶּסַח טָעוֹן שְׁפִיכָה כְּנֶגֶד הַיְסוּד. וְאַחַר שְׁשׁוּפְכִים
דָּמוֹ מִפְּשִׁיטִים אוֹתוֹ וְקוֹרְעִין אֶת בִּטְנוֹ וּמוֹצִיאִין אֶת
אֵימורָיו וּמִקְטִירִין אוֹתָן חֲלָבִין כָּל זֶבַח וְזֶבַח לְבָדוֹ.
וּבֵעַל הַזֶּבַח נוֹטֵל פֶּסָחוֹ עִם הָעוֹר שְׁלוֹ וּמְבִיא לְבֵיתוֹ
לִירוּשָׁלַיִם וְצוֹלֶהוּ וְאוֹכֵל לְעָרֵב:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י ה"ח

וְכִיּוֹן שֶׁנִּבְלָלוּ הַמְּנַחֹת וְנִתְעַרְבַּ שְׁמֵנָן וְסִלְתָן הָרִי זֶה מִתָּר
לְעָרֵב יֵינן שְׁלֵהֵן לְכַתְּחֻלָּהּ. וְכֵן אִם הִקְטִיר מְנַחֹת שֶׁל
נִסְכִּים כָּל אַחַת וְאַחַת בְּפָנַי עֲצָמָה הָרִי זֶה מִתָּר לְעָרֵב
הֵינן שְׁלֵהֵן:

ו. כסף משנה: דם הפסח טעון שפיכה כנגד היסוד. בפרק האשה (דף פ"ט) אמרינן דפסח
בשפיכה דהיינו בנחת מן המזרק לקיר המזבח דנפקא לן בפרק בית שמאי מתן דם
דפסח מודם זבחיך ישפך. ואף על גב דבפרק תמיד נשחט (דף ס"ד) תנן זורקו זריקה אחת
נגד היסוד פסק כרבינו דהוי בשפיכה משום דבסוף פסחים (דף קכ"א) אמרינן דבין ר'
ישמעאל ובין ר' עקיבא סברי דדם פסח בשפיכה ובסיפרי פ' קרח אמרינן דר' יאשיהו ור'
יצחק סברי דפסח ומעשר בשפיכה: ואחר ששופכים דמו וכו'. משנה בפרק תמיד נשחט (דף
ס"ד:): ומ"ש ומקטיר אותם חלבים וכל זבח וזבח לבדו. שם. גבי פסח מעוכין והקטירו שלא
יערב חלביו של זה בשל זה. ומ"ש ובעל הזבח נוטל פסחו עם העור שלו. בסוף פרק תמיד
נשחט:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com